

Rozważania różańcowe

Rozważania różańcowe na temat pedagogiki Jezusa

Wstęp

Trudno jest czasami zrozumieć sposób postępowania Chrystusa z nami, zwłaszcza w czasie próby. Chcemy w tym różańcu modlić się o przemianę świata według planu Jezusa, a nie według naszych ludzkich, słabych pomysłów. Niech zapanuje idealna harmonia i spójność pomiędzy słowem i czynem w naszym życiu zakonnym.

Tajemnice radosne

ZWIASTOWANIE

Maryja wypowiada *Fiat* w zupełnej ciemności, ale przez wiarę „poznaje”, że Bóg może zawiesić wszystkie prawa natury, by przeprowadzić Swój plan. Bóg jest nauczycielem wiary.

NAWIEDZENIE

Maryja spieszy na spotkanie z Elżbietą. Zostawia wszystko, by służyć i być z człowiekiem, który jest obrazem Boga, Jego świątynią. Bóg uczy, jak można Go miłować miłując człowieka, którego się widzi.

NARODZENIE

Maryja zawiera Bogu rodząc w skrajnych warunkach Jego Syna. Ufa mądrości i zamysłom planów Bożych. Bóg jest nauczycielem zaufania.

OFIAROWANIE

Maryja radośnie ofiarowuje, „przedstawia” Wszechmogącemu pierworodne dziecko. Bóg po raz kolejny wprowadza ją w ciemność wiary przez prorocstwo Symeona: *A Twoja duszę miecz przeniknie.*

ODNALEZIENIE

Maryja odnajduje Jezusa słuchającego i zadającego pytania. On jest w tym, co należy do Ojca. Przez słuchanie przygotowuje się do działania.

Tajemnice bolesne:

MODLITWA W OGRÓJCU

Czemu śpicie? Wstańcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie (Łk 22,46).
Panie Jezu, naucz nas wytrwałej modlitwy i przyjmowania spraw, które trudno przyjąć bez światła Twojej łaski.

UBICZOWANIE:

Piłat kazał ubiczować Jezusa i wydał na ukrzyżowanie (Mt 27,26).

Panie Jezu, naucz nas pokornego znoszenia oskarżeń i udziel łaski cierpliwości w cierpieniu.

CIERNIEM UKORONOWANIE

Rozebrali go z szat i narzucili na Niego płaszcz szkarłatny (Mt 27,28).

Jezu wyszydzony, naucz nas wytrwałości i udziel światła, gdy cierpienia odbierają nam poczucie własnej godności.

DŹWIGANIE KRZYŻA

Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki (J 19,16-17).

Panie Jezu, Ty jesteś Nauczycielem krzyża, naucz nas dźwigać krzyż dnia codziennego.

UKRZYŻOWANIE

A Jezus jeszcze raz zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha (Mt 27,51).

Jezu umarłeś, by zmartwychwstać, naucz nas powstawania z upadków i ufności oczekiwania, na owoce naszych trudów.

Tajemnice chwalebne

ZMARTWYCHWSTANIE

Niewiasto czemu płaczesz (J 20, 13)

Dlaczego zamartwiam się ponad miarę. Jezu, Ty wstąpiłeś po zmartwychwstaniu do Ojca swojego i Ojca naszego. Porządek rzeczy w świecie został przywrócony.

WNIEBOWSTĄPIENIE

Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami [..]. (Dz 1,7-8). Dziękujemy za powołanie misyjne.

ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Boże, Ojczy miłosierdzia, daj nam Ducha Świętego, Ducha miłości, Ducha Twojego Syna (V modlitwa eucharystyczna)

WNIEBOWZIĘCIE MATKI BOŻEJ

Jezu, naucz nas mądrości Twojej Matki, abyśmy po śmierci mogli oglądać Boga twarzą w twarz, tak jak Ona czyni to już teraz.

UKORONOWANIE MATKI BOŻEJ

Maryja koroną ludzkości. Maryja nauczycielką jak być koroną stworzeń.

Różaniec z kobietą

tekstu s. Jadwigi Stabińskiej OSB ap opracowała M.D.

Tajemnice radosne

Zwiastowanie

Kobieta stoi u źródła ludzkiego istnienia, ona stoi u korzenia planu Bożego — planu pierwotnego w Edenie i planu zbawczej odnowy w Chrystusie. Maryja jest *błogosławioną między niewiastami* (Łk 1,42), ale także w pełni niewiastą, która stoi sama wobec decyzji wiążącej na wieczność; z aktu poczęcia Jezusa wykluczony jest mężczyzna.

Nawiedzenie

Pierwsze kroki, pierwsze pozdrowienie Maryi, skierowane są do kobiety. Scena Nawiedzenia stanowi model ewangelizacji przez kobietę. Pierwszą ewangelistką, pierwszą przekazicielką Dobrej Nowiny jest Maryja. Ale Ona nie głosi słowa Bożego, jak potem Apostołowie. Ona po prostu jest. To Jej obecność, pełnia łaski, życie Boże, które w sobie nosi, sprawiają, że Duch Święty napełnia Elżbietę, a radość ogarnia ukrytego w jej łonie Jana.

Narodzenie

Narodzenie Syna jest wywyższeniem Matki. Dla Maryi, jak dla wszystkich matek, było ono dniem radości pierwszego zobaczenia dziecka, usłyszenia jego głosu, nawet płaczu, przyjęcia pierwszych zwiastunów Jego potęgi i mocy, choć byli oni tylko półdzikimi pasterzami oderwanymi ma chwilę od stada. Matka przyjęła w prostocie serca to, na czym potknął się Izrael — Mesjasza ubogiego i pokornego.

Ofiarowanie

W życiu człowieka, a zwłaszcza w życiu kobiety, radość przeplata się z cierpieniem, a nawet prawdziwa radość wyrasta z ofiary. Ofiarowanie w świątyni — to już zarys doskonałej ofiary Syna. I teraz, i potem z Synem ofiarowuje się Matka, bo czyż jej osobistym całopaleniem nie było oddanie Bogu drugiego „ja” — Syna droższego nad własne życie?

Znalezienie

Dopiero po trzech dniach znaleźli Go w świątyni (Łk 2,46). Być może w późniejszych latach Maryja wyrzucała sobie niezawinioną winę, że nie szukała Go od razu w domu Ojca? Staje się nam tak bliska przez to niezrozumienie spraw pozornie najprostszych. Bliska zwłaszcza kobietom, matkom, których życie — bardziej niż spotkaniem — jest pożegnaniem, zgodą na rozłąkę z dzieckiem. To Bóg złączył dziecko z matką i to Bóg ich rozłącza powołując dziecko do spełniania misji, której nie da się zamknąć w czterech ścianach rodzinnego domu, choćby były one samą miłością, jak dom w Nazarecie.

Tajemnice bolesne

Modlitwa w Ogrójcu

Jezus jest przeniknięty bólem. Jest jednak ktoś, dla kogo udział w Jego męce sprowadzi się do świętego konania — Matka. Maryi nie dano przelać krwi za Syna, dla Syna; Ona wszystko przecierpiała w sercu. Współcierpienie, współczucie, ból kobiety, ból pozornej bezsily, a jednak nieodzowny, bo włączony w zbawcze dzieła. Fakt ten sprawdzi się w późniejszych dziejach świata: dopóki nie zabraknie współczucia kobiety, nie zabraknie i ofiary męczyzny.

Ubiczowanie

W męce Jezusa nie ma kobiet, które bezpośrednio przyczyniają się do skazania Go; nawet poganka, żona Piłata, występuje bezskutecznie w Jego obronie. Z drugiej jednak strony Jezus umarł zarówno za męczyzn, jak i za kobiety, ze swoją Matką włącznie. I dlatego na misterium przelania krwi Chrystusa podczas męki — a więc i podczas biczowania — były szczególnie uwrażliwione kobiety, naturalne przekazicielki i obrończynie życia.

Cierniem ukoronowanie

W męce Jezus przeszedł przez wszystkie formy ludzkiego cierpienia — agonię wewnętrzną, ból fizyczny, poniżenie. W czasie męki Jezus ukaże się w koronie, której nikt poza Nim nie nosił, w koronie z cierni. Była to jeszcze jedna igraszka swawolnego żołądactwa, które nie przypuszczało, jaką przybierze ono wymowę. Jezus mówi: Jestem Królem, ale moje Królestwo nie jest z tego świata.

Niesienie krzyża

Na drodze krzyżowej Jezus odbiera dowody współczucia — wyłącznie od kobiet. Mógł spotkać się z Matką, bo mimo wszystko prawo pozwalało skazańcowi pożegnać się z rodziną. Udokumentowana jest tylko scena: spotkanie Jezusa z kobietami jerozolimskimi. One myślą o Jezusie, Jezus — o nich. Scena ta mówi nam, że gdy człowiek pozornie nie może uczynić nic dla drugiego człowieka, może uczynić jeszcze największą rzecz — podzielić się sercem. To szczególny przywilej kobiety.

Ukrzyżowanie

Wielka „godzina” Syna Człowieczego jest także godziną Niewiasty, Jego towarzyski, Matki. Wielkością Maryi jest jej ofiarne macierzyństwo; im staje się ono pełniejsze, tym większą otacza ją chwałą. Ta Niewiasta dzieląca hańbę Syna, potrącana zapewne przez żołnierzy, może będąca również przedmiotem szyderstw — Matka rzekomego Mesjasza! — jest wywyższona, bo na Golgocie zostaje Matką Kościoła. Jej bolesne macierzyństwo rodzi Bogu lud odkupiony.

Tajemnice chwalebne

Zmartwychwstanie

Maria Magdalena, uprzywilejowana pierwszym oficjalnym objawieniem Zmartwychwstałego, zostaje przez Niego obdarowana misją, zadaniem wobec Kościoła i Apostołów. Jest przedstawicielką kobiet czynu, działaczek, apostołek. A Maryja? Przez swe miłujące milczenie staje się Ona reprezentantką kobiet oddanych

wyłącznie kontemplacji. Ich wszechobecna, ukryta „nieobecność”, ogarnia Kościół modlitwą i ofiarą. Między Maryją a Bogiem działy się wielkie rzeczy. O niektórych z nich nieco wiemy, o innych dowiemy się w wieczności.

Wniebowstąpienie

W opisach sceny Wniebowstąpienia nie ma wzmianki o kobietach. Czyżby Maryja ani żadna inna kobieta nie była świadkiem tej sceny? Dlaczego je pominięto? Oto próba rozwiązania, która ma realne podstawy. Dla świętych niewiast zetknięcie z uwielbionym Mistrzem było decydującym utwierdzeniem w wierze; one dalszych dowodów nie potrzebowały. Wniebowstąpienie jest jeszcze jedną próbą przekonania uczniów o mocy Mesjasza — Sługi Jahwe. Kobiety po prostu patrzą w niebo, patrzą w Jezusa, który opuszcza je, aby z nimi pozostać na zawsze.

Zesłanie Ducha Świętego

Na kartach Pisma świętego Maryja jawi się i niknie pod znakiem Ducha. Przy Zwiastowaniu otrzymała obietnicę, że Duch Święty zstąpi na Nią. Duch Święty nie mógł opuścić swego sanktuarium, najświętszego na ziemi po Ciele Chrystusa. Maryja milczy, takie milczenie jest w Kościele przywilejem ludzi najbliższych Bogu. W ciągu wieków Matkę Boga będą naśladowały w nim mistyczki i pozornie zwyczajne kobiety. A inne kobiety? Wśród nich przede wszystkim rozkrzewiło się instytucjonalne życie charyzmatyczne Kościoła. W Kościele pojawiły się dziewice, diakoniese i wdowy.

Wniebowzięcie

Przebogata jest treść tego wydarzenia — jest ono zaśnięciem, zmartwychwstaniem, paschą, wejściem Maryi do nieba, jej pierwszym „twarzą w twarz” z Bogiem i początkiem uwielbienia Kościoła. Maryja jest jedną z nas wszystkich, nawet gdy jest przepromieniona Bogiem co do duszy i co do ciała. Nikt nie osiągnie pełni jej łaski, ale każdy może w niej uczestniczyć na miarę swej wierności Bogu. Owa wierność stanowiła istotę Jej świętości.

Ukoronowanie

Po prawicy Króla - Zbawcy stoi ukoronowana Niewiasta, konkretna osoba historyczna, Jego Matka. Ale w chwale cały Lud Boże przedstawiony jest jako Niewiasta, oblubienica, dziewicza matka. Maryja i Kościół zapożyczają od siebie rysy, tłumaczą się nawzajem. W uwielbionej Maryi Kościół dotarł już do kresu czasów, ogląda siebie w chwale. U początku i u końca Bożych tajemnic jest Kobieta.

Tajemnice radosne różańca świętego z ojcami Kościoła

proponujemy rozważania do części radosnej Różańca św., która bezpośrednio dotyka tajemnicy Wcielenia Boga

ZWIASTOWANIE

Majestat przyobłókł się w pokorę, moc w słabość, wieczność w nieśmiertelność; dla uwolnienia zaś człowieka od ciężącego na nim długu, natura nietykalna złączyła się z naturą podległą cierpieniu. Sposób zbawienia odpowiadał naszemu położeniu: jeden i

ten sam Pośrednik między Bogiem i ludźmi; człowiek Jezus Chrystus, mógł umrzeć jako człowiek i nie mógł umrzeć jako Bóg.[...] będąc niewidzialnym w swojej naturze, stał się widzialny w naszej; będąc nieogarniony, chciał, aby był objęty rozumem; trwając odwiecznie zaczął istnieć w czasie; Pan całego stworzenia - przyjął postać sługi, ukrywając niezmierzoność swego majestatu; Bóg, nie podlegający cierpieniu, nie uważał za niegodne, aby stać się człowiekiem poddanym cierpieniom i będąc nieśmiertelny, poddać się prawom śmierci. Ten bowiem, który jest prawdziwym Bogiem, jest również prawdziwym człowiekiem i nie ma w tej godności żadnego kłamstwa, bo w tym jednoczeniu razem istnieje pokora człowieka i wielkość Boga.

Święty Leon Wielki († 460)

NAWIEDZENIE

Bezcielesne, bez skazy i niematerialne słowo Boga przybyło do nas, chociaż nigdy nie było oddalone, bo nawet najmniejsza cząstka stworzenia nie pozostała i dawniej bez Jego obecności, ale złączony z Ojcem napełnił wszędzie całe stworzenie. Przybył przeto, zstąpił między nas przez swoją dobroć i miłość ku nam, aby się nam objawić. Poruszony naszym zepsuciem i skażeniem oraz nie mogąc znieść panowania śmierci, sam przyjął ludzkie ciało, i to nie inne od naszego, aby to, co zostało stworzone, nie zginęło, i aby dzieło Ojca względem rodzaju ludzkiego nie stało się bezużyteczne, i nie tylko zechciał zwyczajnie stać się człowiekiem, ani też tylko się ukazać - mógł bowiem, jeśliby zechciał, jedynie się objawić, dokonać swego objawienia w potężnym ciele, ale On wziął nasze ciało i to nie zwyczajnym sposobem, lecz z Niepokalanej i Przczystej Dziewicy, która męża nie znała; czystej, zaiste, nie znającej męża. Można twórcą wszechrzeczy przystosował sobie ołtarz ciała Dziewicy, użył go jako narzędzia, przez które dał się poznać i w nim zamieszkał. I tak wziął ciało podobne naszemu.

Święty Atanazy († 373)

NARODZENIE

Przy narodzeniu Pana aniołowie z radością wyśpiewują: „Chwała na wysokości Bogu” (Łk 2, 14); dlatego też i „na ziemi ludziom dobrej woli pokój” głoszą. Widzą już bowiem, jak wznosi się gmach niebieskiego Jeruzalem ze wszystkich narodów. Jakże my, maluczcy, winniśmy się cieszyć z tego niewysłowionego dzieła miłości Bożej, skoro wspaniali aniołowie taką nad nim unoszą się radością! Składajmy tedy, najmilsi, dzięki Bogu Ojcu przez Syna w Duchu Świętym. Wszak ulitował się nad nami dla wielkiego miłosierdzia swego; przez nie nas umiłował, i „gdyśmy byli umarli przez grzechy, ożywił nas spolem w Chrystusie”(Ef 2, 5), abyśmy się w Nim stali „nowym stworzeniem”. „Zwlekliśmy tedy z siebie starego człowieka” (Ef 4, 22), a skoro otrzymaliśmy udział we wcieleniu Chrystusa, wyrzekajmy się spraw cielesnych.

Święty Leon Wielki († 460)

i wersja współczesna tego samego tekstu - do wyboru

Pan się rodzi, „Chwała na wysokości Bogu” śpiewają radośnie aniołowie i głoszą „pokój ludziom, których umiłował”. Widzą już bowiem niebiańską Jerozolimę

powstającą ze wszystkich narodów. Jakże wielką radość powinno dawać nam, ludziom, owo niewysłowione dzieło miłości Bożej, skoro ogarnia ona nawet aniołów. Dzięki składamy Bogu Ojcu przez Jego Syna, w Duchu Świętym, albowiem umiłował nas i w swym bezgranicznym miłosierdziu ulitował się nad nami: „Nas umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia”, abyśmy się w Nim stali nowym, odrodzonym stworzeniem. Porzućmy więc to, czym byliśmy, i nasze dawne uczynki, a skoro przez Wcielenie Syna Bożego zostaliśmy z Nim usynowieni, wyrzeknijmy się wszystkiego, co jest tylko ciałem.

Święty Leon Wielki († 460)

OFIAROWANIE

Jak Bogurodzica, Dziewica niepokalana, niosła w swoich ramionach Światło prawdziwe idąc na spotkanie tych, którzy pozostawali jeszcze w mroku śmierci, tak też i my oświeceni jego promieniami i trzymając w ręku widoczny dla wszystkich płomień, pośpieszajmy naprzeciw Tego, który jest prawdziwym Światłem.[...] „Światło przyszło na świat” i oświeciło go pogrążonego w mrokach. „Nawiedziło nas z wysoka Wschodzące Słońce” i oświeciło tych, którzy przebywali w ciemnościach. To misterium dotyczy także nas. Także i my zobaczyliśmy Boże zbawienie, które Bóg przygotował wobec wszystkich narodów na chwałę nowego Izraela, to jest, nas właśnie. Zobaczyliśmy, i natychmiast zostaliśmy uwolnieni z dawnego mroku grzechów, podobnie jak Symeon po zobaczeniu Chrystusa został wyzwolony z więzów doczesnego życia. [...] Naszymi oczyma ujrzeliśmy Boga, który stał się człowiekiem. Teraz, skoro zobaczyliśmy Boga obecnego wśród nas i przyjęliśmy Go w duchu na ramiona, staliśmy się nowym Izraelem.

Święty Sofroniusz († 638)

ODNALEZIENIE

Według słów Pisma Świętego: „Boga nikt nigdy nie widział. Syn Jednorodzony, który jest na łonie Ojca, ten nam opowiedział” (J 1,18). Jakież to pouczenie o Ojcu dał Syn Jednorodzony? O Jego istocie czy wszechmocy? Jeśli o wszechmocy, to tyle o tym wiemy, ile nas pouczył. A jeśli o istocie, to powiedz, gdzie to Syn orzekł, że niezrodzoność jest istotą Boga? Kiedy to Abraham uwielbił Boga? Czy nie właśnie wtedy, kiedy w Niego uwierzył? Czyż nie wtedy, kiedy został przez Niego wezwany? Gdzie więc w taki razie zaświadczone jest przez Pismo św. Jego zrozumienie? A uczniowie Chrystusa kiedy przed Nim się ukorzyli? Czyż nie wtedy, kiedy spostrzegli, że poddane jest Mu wszelkie stworzenie? Bóstwo bowiem Jego poznali po postęchu okazanym Mu przez morze i wichry. Z oznak działania Boga bierze się zatem Jego poznanie, a poznanie - ukorzenie się przed Nim. „Wierzysz, że mogę to uczynić?” (por. Mt 9, 28). „Wierzę, Panie. I upadłszy złożył Mu pokłon” (J 9, 38). Tak więc ukorzenie się przed Bogiem idzie z wiarą, a wiara ta umacnia się przez oznaki wszechmocy. A jeśli orzekasz, że ten, kto wierzy, zna również Boga, to zna Go z tego, w co wierzy, lub - nawet na odwrót - wierzy w Niego na podstawie tego, po czym Go poznaje. Poznajemy zatem Boga po Jego wszechmocy. Wierzmy więc w Tego, którego poznaliśmy, a ukorzyliśmy się przed Tym, w którego uwierzyliśmy.

Święty Bazyl Wielki († 379)

Rozważania różańcowe – „aby byli jedno”

Tajemnice radosne

Zwiastowanie

Zwiastowanie i Wcielenie Słowa Bożego — to największe i niepowtarzalne zjednoczenie Boga z człowiekiem. Jezus stał się ogniwem łączącym Go z Maryją i z Józefem w Najświętszą Rodzinę.

Nawiedzenie

Jezus przez Maryję uświęcił rodzinę Zachariasza i Elżbiety oraz zjednoczył ją ze swoją Najświętszą Rodziną w oczekiwaniu narodzin Zbawcy.

Boże Narodzenie

Historyczne Boże Narodzenie zjednoczyło przy żłóbku Dzieciątka ubogich i bogatych. Tak winna nas jednoczyć pamiątka tego wspomnienia, a także każdy dzień spędzony na wzór Najświętszej Rodziny.

Ofiarowania Jezusa

Chrystus przyszedł na świat, aby nas zjednoczyć z Bogiem. Każde zjednoczenie wymaga w pierwszym rzędzie ofiary z własnego „ja”.

Znalezienie Jezusa

Bez Jezusa nie ma życia, nie ma szczęścia, nie ma podstawy, by istniała nasza wspólnota. Jezus, tylko Jezus przez swą łaskę może nas trwale wszystkich wzajemnie zjednoczyć.

Tajemnice bolesne

W Ogrójcu

Trzeba się modlić, jak Jezus w Ogrójcu, o zjednoczenie wszystkich braci, wszystkich chrześcijan i miłość wzajemną we wspólnocie zakonnej.

Biczowanie

Współpracę z Jezusem nad przywróceniem jedności w rodzinach i pogłębienie jej we wspólnocie zacznijmy od siebie, od umartwienia w małych rzeczach.

Cierniem ukoronowanie

Pycha i zarozumiałość burzą jedność. Patrząc na Jezusa i Jego cierpliwe znoszenie zniewag i upokorzeń, nauczmy się przyjmować je w duchu Jezusa.

Droga krzyżowa

„Jeden drugiego brzemiona noście” (Gal 6,2). Czy krzyże naszego życia wspólnego są tak ciężkie jak krzyż Jezusa?

Ukrzyżowanie

Jezus umierający na krzyżu z miłości ku nam jest ogniwem prawdziwie łączącym nas w jedno pomimo różnorodności indywidualnych cech.

Tajemnice chwalebne

Zmartwychwstanie

Jezus troszczył się po swoim Zmartwychwstaniu, aby wszyscy byli jedno. W zabieganiu o jedność wśród nas bądźmy wyrozumiali i delikatni względem drugich.

Wniebowstąpienie

Jak Wniebowstąpienie jest uwieńczeniem całego życia Chrystusa, tak wzajemne zjednoczenie w Bogu jest wypełnieniem Jego najgorętszych pragnień.

Zesłanie Ducha Świętego

Bóg jest miłością, a miłość jednoczy nas w Chrystusie. Strzeżmy się tego, co dzieli dusze!

Wniebowzięcie

Maryja była najbardziej oddaną służebnicą Boga - Człowieka. Była jedno z Nim. Matką Jedności i Miłości prosimy o jedność i miłość wśród nas.

Ukoronowanie

Królowa nieba i ziemi umie jak Matka trafić do serca swych dzieci i zjednoczyć je wszystkie w miłości Boga.

Radosne tajemnice Nazaretu

Zwiastowanie

Do domu zakonnego, w którym Bóg jest na pierwszym miejscu zawsze przychodzi Anioł, przynoszący piękne ale i wymagające poselstwo: będziecie świadkami Jezusa aż po krańce świata. Odpowiedź na posłanie jest zawsze jedna: *niech mi się stanie według Twego Słowa*.

Nawiedzenie

Czy widzieliście szczęśliwego zakonnika, który w swoim działaniu myślał jedynie o sobie? Maryja uczy nas, że najwięcej otrzymujemy, dając bez wyrachowania.

Wcielenie, które przemieniło świat

Nie może być Misjonarza Świętej Rodziny, który pyta o swoją duchową tożsamość i nie dostrzega, że przyście Syna Bożego na świat w rodzinie Józefa i Maryi z Nazaretu jest najgłębszą tajemnicą, która określa jego powołanie. Nie rozważanie jej czyni duchowymi karłami tych, którzy mogliby osiągać szczyty doskonałości w naszym Zgromadzeniu.

Ofiarowanie

Świadcami naszego ofiarowania się Jezusowi są Józef i Maryja. Czy wobec tego można mieć wątpliwość, co do sensowności swojego powołania?

Znalezienie w świątyni

Nie zawsze musimy rozumieć, co Bóg przygotował dla nas. Ważne, żebyśmy byli zawsze w tym, co jest Jego.

Bolesne Tajemnice Różańca

Modlitwa w Ogrójcu

Czy tak ma wyglądać deklarowana przyjaźń? Sen, apatia, wtedy, kiedy Przyjaciel najbardziej ciebie potrzebuje? Chryste, przepraszam za moją obojętność na Twoje sprawy tzn. na sprawy moich bliźnich.

Biczowanie

Panie, tak bardzo zostałem zraniony, kiedy ktoś publicznie, bez żadnych zahamowań wyjawiał moją słabość, moją skrzętnie ukrywaną tajemnicę. Upokorzenie, gniew, chęć zemsty. Ubiczowany Chrystusie pomóż przebaczyć.

Cierniem koronowanie

Panie, ponieważ Twoje Królestwo nie jest z tego świata dostałeś koronę nie ze złota. Panie, pomóż nam królować - żyć w pełni, wtedy kiedy ludzie, sytuacje wciskają na moją głowę koronę z ciernia.

Droga na Kalwarię

Chętnie bym Ci pomógł Panie, ale... kupiłem pole, ożeniłem się, złożyłem śluby...mam tyle spraw do załatwienia... jestem rencistą, tego nie napisali w konstytucji i w dyrektorium... .

Śmierć na krzyżu

Jaki miałoby sens moje powołanie, staranie się w każdej sprawie, modlitwy i posty gdyby nie Twoja śmierć na krzyżu. Dobrze, że kiedy zostałeś podwyższony przyciągnąłeś mnie do Siebie.